

החיזוק היומי העולמי

שיחות העצמה יהודית ממערכת זיכוי הרבים "החיזוק היומי העולמי", כפי שנמסרו ע"י הרה"ג רבי אליהו רבי שליט"א, ראש כולל עטרת חכמים, חולון ישראל

והפעם לשבוע נשא במדבר מיום א' סיון (21.05.23) ועד ז' סיון (27.05.23)

איתן וגם משהו שמישהו שהוא לא דעת תורה צרופה אמר לנו, רק הורסות את היעד ומחליפות אותו במשהו שלא נכון, ושם לא נמצאת הברכה. בהצלחה רבה לכולנו,

וברוכים תהיו!

שני נשא כ"ט א' סיון תשפ"ג

הדבר היחיד שמשנה זה רק היעד!

שלום וברכה מורי ורבותי!

פעם פגש החפץ חיים הקדוש חבר ילדות.

אמר לו אותו חבר: "כבוד הרב! אתה כל היום יושב ולומד כפי שהיית נוהג ללמוד בנערותך. אני רואה שרק הלכת וצמחת ואתה מפורסם בכל ישראל.

אבל שים לב, אין לך כסף!

אני עשיר גדול כל כך, כל ההון שלך לא שווה לאחוז ממה שיש לי.

אני הצלחתי בחיים, אתה, על פי ראות עיניי לא הצלחת, תראה לי מה יש לך, איך אתה חי בעולם הזה? על מה אתה

קורא לעצמך

'סיפור של

הצלחה',

בעוד אני

סיפור של

כשלון, כאשר

לפי נקודת המבט

שלי **ההיפך הוא הנכון?**

לקיים את מצוותיה של התורה הקדושה, כאשר אתה בא לקבל דעת תורה מאדם גדול שמסביר לך באיזו דרך תלך, "על שמאל שהוא ימין ועל ימין שהוא שמאל" (ספרי דברים פר' שופטים, פסקה קנ"ד אות י"א) שאפילו אז אתה אמר לשמוע לו.

אסור לך להגיע עם הדעות הקדומות שלך, אסור לך להגיע עם ההחלטות מראש על דעת מה נכון לעשות ומה לא נכון לעשות.

תמחק את כל מה שחשבת ואת כל מה שידעת עד היום.

שים בפני כבוד הרב את שני הצדדים,

שים בפני מורה ההוראה את הצד להתיר ואת הצד לאסור, ותשמע איזו היא הדרך הנכונה אותה בחר לך הקדוש ברוך הוא.

מי שמגיע עם הדעה הראשונה שלו, הוא אפילו לא שומע נכון, שלא לדבר על כך שהוא גם לא אומר נכון ולא שואל נכון את השאלה.

אם אתה מוחק את כל הנתונים שיש לך ואתה ניגש לקדוש ברוך הוא ואומר: "תאמר לי מה דעתך ואת זה אני הולך לבצע", **זו היא קבלת התורה אמיתית ושם מובטחת ההצלחה הגדולה.**

כל דרך אחרת שמערבת גם את מה שחשנו בעבר, גם תוכנות שנוולדנו

הלשון נשא כ"ט א' סיון תשפ"ג

מה היא קבלת התורה אמיתית?

שלום וברכה מורי ורבותי!

חודש טוב ומבורך, ראש חודש סיון!

ואנו מתקרבים בצעדי ענק למתן תורה, יום קבלת התורה.

ושימו לב טוב!

הרי בכל שנה אנו מקבלים את התורה מחדש, והתנאי הראשון לקבלת התורה הוא במדבר.

כפי שדיברנו, כאשר הקדוש ברוך הוא דורש מכל אחד ואחד מאיתנו להיות הפקר כמו המדבר.

מה זאת אומרת להיות הפקר כמו המדבר?

לא ניתן להגיע ללימוד התורה הקדושה ולקיים את מצוותיה עם דעות קדומות.

כלומר, לא שייך להתחיל וללמוד סוגיה בגמרא כאשר אתה חושב מראש איך היא אמורה להסתיים ומה נכון לומר.

אתה אמור ללמוד כל דבר בבחינת "הכל יכול להיות", או בלשונם "הכל שפייט" - אני לומד מראש על דעת **שהגמרא הקדושה היא זו שתכריע למעשה**, לא ההיגיון שלי, לא מה שמקובל, ולא מה שראיתי במו עיני עד היום.

באותה מדה, כאשר אתה בא

מרים בת אסתר ז"ל, עזרה בן צ'חלה ז"ל, יעקב בן רבקה ז"ל, ניסן בן מרים ז"ל, שמעון בן עזיזה ז"ל, שמחה בת רבקה ז"ל, רפאל אברהם בן רחל הודיה ז"ל

לע"נ:

על מה אתה משקיע את הכחות שלך?

שלום וברכה מורי ורבותי!

"שלושת ימי ההגבלה", ואנו מתקרבים למתן תורה, מתן תורה החדש של כל אחד ואחד מאיתנו בימים אלו.

ונמשיך עם הרכבות!

ברכבת שעצרה באחת מהתחנות, עלה אדם שהביא עמו סלים כבדים והתחיל להוציא מתוכן ריפוד בו ריפד את הכסא שלו, וילון שתלה על החלון, עציצים וריחניים שבהם הנעים לעצמו את השהייה ברכבת.

כאשר הוא סיים לשפץ את מקום מושבו, הוא שמע שהרכבת הגיעה ליעדה, וכעת עליו לרדת ולהיפרד מכל החמדה אותה השקיע באותה רכבת.

כך גם אנו בעולם הזה, הרכבת הזו היא זמנית, אין זמן וחבל על הכחות להשקיע בה.

יש יעד, וכולנו אמורים להגיע לאותו יעד.

כאשר אנו מדברים על כל מה שקשור למתן תורה, אנו בעצם אומרים לקדוש ברוך הוא: "אנו מקבלים את מלכותך ואת תורתך, וככל אשר תורה לנו, כך נעשה".

במלים אחרות, אנו לא מתייחסים למה שקורה לבינתיים, אלא אנו מתייחסים למה שקורה ביעד, אנו עושים הכל כדי שכאשר נגיע ליעד, יתברר שהגענו ליעד הנכון ולא שבטעות ובגלל שטויות ריפדנו את החיים שלנו והשקענו בדברים הכי לא נכונים, כאשר הרכבת בפועל מגיעה ליעדה ומשאירה לנו את כל ההשקעה בעולם הזה כאן בתוך הרכבת ומשאירה אותנו "עֲרֵם וְעֶרְיָה" (יחזקאל טז, ז).

אמר לו החפץ חיים: "אספר לך מעשה!".

פעם שני חברים נפגשו כאשר הרכבות שלהם עמדו זו לצד זו. האחד נסע עם הרכבת מזרחה והשני נסע עם הרכבת מערבה.

באחת מהתחנות עמדו הרכבות זו לצידה של זו, ואז פנה האחד לחברו ואמר לו: "ראה נא באיזו רכבת מרופטת ישנה, נושנה ומכוערת אתה נוסע, בעוד אני נוסע ברכבת הדורה שיש בה ספות, אפילו לא כסאות וספסלים, ואני נהנה בכל רגע מהשהייה ברכבת המדהימה הזו".

אמר לו החבר: "אתה צודק! אתה נמצא ברכבת יפה ונוחה, אבל אתה נמצא בכיוון ההפוך מהיעד!"

בעוד אני מתקרב לעיר הולדתנו, בעוד אני חוזר הביתה, אתה מתרחק מהבית, אתה לא באמת עושה צעד שמקרב אותך, אתה עושה יום אחר יום צעד שמרחיק אותך מהיעד".

"כך גם אנו", אמר לו החפץ חיים, "אמנם אני ברכבת דלה, אני ברכבת שאין בה יותר מדאי, אבל הרכבת שלי מגיעה לכיוון הנכון, הרכבת שלך לעומת זאת הולכת ומתרחקת מהכיוון הנכון".

בכל שלב בחיים, בכל פרט שאנו עוברים, אנו אמורים להסתכל ימינה ושמאלה ולבדוק האם אנו כמו אלו שבחרים את האוטובוס רק על ידי הצורה והנוחות שלו, או שאנו בוחרים באוטובוס כי אנו יודעים מה היעד אליו אנו רוצים להגיע.

כי אם יש לך יעד, הדברים הקטנים של החיים לא באמת מפריעים לך, כי אתה יודע שזה נמצא במקום הנכון ובדרך אל היעד הנכון.

בצלחה רבה לכולנו,

וברוכים תהיו!

בכל החלטה אותה מקבל האדם בכל הנוגע ללימודו, לרוחניותו ולגשמיותו הוא צריך לזכור: "האם מה שאני עושה כעת היא דאגה לפרוזדור, למסדרון או הדאגה לטרקלין, ליעד?".

ככל שהדאגה הולכת ומתבזבזת על הדברים שיש בינינו, על הדברים שנשארים כאן בעולם הזה, הרי שמדובר בהשקעה מיותרת.

וככל שמדובר על מה ששייך לעתיד שלנו, לאמת לאמיתה, לחיי הנצח האמיתיים, שם מדובר בחיים האמיתיים.

הדברים היחידים שאנו משקיעים כאן בעולם הזה, הוא כל מה שיכול לסייע בעדנו להגיע ליעד הגדול.

גם אם מדובר בגשמיות, אם יש משהו שיכול לעזור לנו בחיי הבית המשותפים, בחיי לימוד התורה, אנו עושים ומשקיעים, אבל בשום פנים ואופן לא מעבר לזה, כי המטרה היא לא כאן, אלא בנצח האמיתי.

ברוכים תהיו!

רביעי נשא ר' טיון תשפ"ג

באיזה קרון אתה נוסע?

שלום וברכה מורי ורבותי!

כפרי ניגש לתחנת הרכבת, פנה למוכר הכרטיסים ואמר לו: "חשקה נפשי לנסוע סוף סוף ברכבת".

אמר לו המוכר: "בשמחה ובששון, תביא כסף ותקבל כרטיס".

שאל הכפרי: "כמה עולה כרטיס?". שאל המוכר: "לאיזה יעד אתה מתכוון להגיע?".

אמר לו הכפרי: "אני רוצה להגיע מהכפר הנוכחי אל עיר המלוכה".

שאל המוכר: "באיזה קרון אתה רוצה לנסוע, בקרון של העשירים, של ה'זוי איי פי', או בקרון של

מה עושים ברגעים האחרונים, אחרי ארבעים ותשע יום שבהם התכוננו לרגע הגדול והנפלא הזה?

שימו לב טוב מורי ורבותי!

קבלה קטנה, היא זו שמבדילה בין השנה שעברה לבין השנה החדשה. קבלה קטנה היא זו שמבדילה בין בן שקרוב יותר לקדוש ברוך הוא לבין בן שקרוב פחות.

כאשר אתה יושב מול עצמך היום ורואה את היכולות שלך בלימוד התורה הקדושה, את היכולות שלך ברצף בהתמדה, את היכולות שלך בקביעות עתים לתורה, בשיעורי תורה, בכל דבר שקשור ללימוד התורה הקדושה, ואתה מקבל על עצמך משהו קטן אחד נוסף, משהו שאתה בוודאי יכול לעמוד בו, משהו שלא תזוז ממנו ימין ושמאל, ומשהו שלא משנה מה יקרה לך באותו יום, גם עם שמחות אישיות כהנה וכהנה, **תדע להתמודד ביום השמחה ולעמוד באותה קבלה.**

זה יכול להיות זמן של לימוד יומי שאתה מוסיף על שעות הלימוד הקבועות שלך.

זה יכול להיות נושא מחודש,

זה יכול להיות אפילו דף נוסף, חומר נוסף, או כל דבר שאתה מוסיף מעבר לשגרה.

המשהו הקטן הזה הופך אותך למישהו שבחג השבועות החדש מקבל את התורה מחדש עם משמעות נוספת ולא סתם חוגג את היום הזה.

בין כל ההכנות, בין עירובי התבשילין שיש לנו השנה, ליתר הדברים שגורמים לנו לישון טוב כדי להיות ערניים - הכל משני, העיקר הוא להיות מוכן בלילה הקדוש הזה לרגע של קבלת התורה שבו כולנו מגיעים לקדוש ברוך

הוא את חותמנו ואמר לנו: **"אתם בני מלכים, אתם על מסלול ה'וי איי פי שלי**. אם אתם רואים אחרים שמתנהגים בצורה שונה, אם אתם רואים אחרים שהולכים לקרונות הלא נכונים, אם אתם רואים אחרים שמתחבאים מתחת לקרון וחשים, ומתנהגים כמו גנבים, **תבינו, אתם לא שייכים אליהם.** במקרה אתם

גם נראים כמותם, **אבל אתם העולם האחר לחלוטין**."

ההבדל ביניכם לבינם היה ביום הזה ויהיה גם ביום הזה השנה, כי ביום קבלת התורה, אתה מחליט עד כמה אתה שייך להיות **"בני בכרי ישראלי"** (שמות ד, כב) - **הבן הנבחר של הקדוש ברוך הוא.**

מכינים את הכלים ויוצאים מהחג הזה גדולים יותר, חזקים יותר, יהודים הרבה יותר ובנים של הקדוש ברוך הוא הקרובים אליו ביותר.

בהצלחה רבה לכולנו,

וברוכים תהיו!

חמישי נשא ה' סיון תשפ"ז

מה אתה מקבל על עצמך בחג השבועות?

שלום וברכה מורי ורבותי!

ערב חג שמח, ערב חג השבועות! אנו בעזרת ה' היום בלילה מקבלים את החג המופלא, החג שהבדיל אותנו מכל העמים, **חג מתן תורה.**

ביום הזה, כמו בכל שנה, **אנו שבים ומקבלים את התורה.**

ואין קבלת תורה זהה מהאחד לחברו. כל אחד מאיתנו מקבל את קבלת התורה האישית שלו לפי ההכנה, לפי כלי הקיבול שהוא בנה, לפי הכמות אותה הוא מסוגל להכיל.

ה'עמך', של העניינים?."

אמר לו: "אם כבר אני נוסע, אסע כבר בקרון של העשירים."

אמר לו: "הדרך בקרון העשירים עולה עשרים רובל."

שמע הכפרי והזדעזע, הבטיח לעצמו שהוא הולך לחסוך כסף ובלבד שפעם אחת יזכה לנסוע ברכבת.

לאחר שנתיים ימים של השקעה, של חסכוניות, של בקשות, של הלוואות מידידים וחברים, הוא הגיע, ניגש למוכר, והביא לו עשרים רובל טבין ותקילין.

המוכר העניק לו כרטיס וסיפר לו היכן מקום התחנה ולאן אמורה להגיע הרכבת.

כשהוא הגיע למקום, הוא ראה אנשים מהודרים מדאי, והוא הרגיש לא בנוח לעמוד לידם, הוא עמד ליד האנשים שלא נראים לבושים כמוהו, ותוך מספר דקות הגיעה הרכבת.

הוא עלה, נכנס, וכאשר הוא שמע שמגיע הכרטיסן, הוא ראה את מחצית מבני הקרון מתחבאים מתחת לספסלי העץ הפשוטים.

גם הוא השתחוה, נכנס תחת הספסלים והמתין.

הכרטיסן בעט בו ואמר: "תראה לי את הכרטיס שלך!"

הוא שלף בפחד את הכרטיס והראה לו.

הכרטיסן אמר לו: "יש לך מקום במקום של העשירים, בקרון 'וי איי פי'. מה אתה עושה במקום הזה? ועוד למה אתה מתחבא?"

מורי ורבותי!

כל אחד מאיתנו, כיהודים, מתקרב ליום קבלת התורה, **היום שבו כולנו הובדלנו מכל אומות העולם.**

היום שבו הטביע בנו הקדוש ברוך

הוא, מקבלים יותר, תלמידים יותר ותלמידי חכמים, בעזרת ה', גדולים הרבה יותר.

ברכת חג שמח ומתן תורה כשר, שמח ומאושר לכל אחד ואחד מאיתנו בשמי ובשם כל צוות החיזוק היומי העולמי האוהב, מעריך, מוקיר, מעריץ ומה לא?...

וברוכים תהיו!

אוצ"ש נשא 'ז' סיון תשפ"ז

תזהר! שהילד שלך לא יהיה אומלל!

שלום וברכה מורי ורבותי!

שעת חינוך ההורים שבינינו שבזכותה נזכה, בעזרת ה' ובישועתו, לילדים מחונכים!

והנה, יש לנו מושג חדש - ככל שאנו עוקבים אחר ילד, אנו מזהים ילדים שאוהבים להיות קרבנות.

כלומר, ישנם כאלו שבאופן קבוע אוהבים לחיות בתוך מריבה כדי להיות אלה שמונצחים באותה מריבה, להיות אלו שנכנסים למבחן על דעת להכשל בו.

להיות אלו שכאשר מישהו מגביה עליהם את הקול או אפילו

רק מסתכל על כיוונם, לזעוק חמס ולצעוק ולהסביר עד כמה כולם מתעללים בהם, ועד כמה העולם אכזרי כלפיהם.

זה נראה, כמו תמיד, כבעיה של הילדים שלנו, אבל בפועל זו הבעיה שלנו כהורים.

ילד שרואה שתשומת הלב היחידה שהוא מקבל מהוריו, הוא זוכה

לרכוש אך חורק כאשר הוא

משלם בתמורה עוול, יזכה וירצה לשלם כהנה וכהנה עוולות ולספר עד כמה הוא אומלל ומסכן, ורק אז ההורים שלו שמים אותו בראש סולם העדיפויות, מתייחסים אליו בכבוד וברחמים, ואפילו מזילים דמעה.

אם הוא יראה שבמהלך הזמן שבו הוא מתנהג נורמלי והגיוני ואפילו מנצח, ולא דווקא את האחרים, אלא במבחנים בדברים וביעדים שמתאימים וטובים לו, וזה מה שגורם להורים שלו לשבח, לפאר ולרומם אותו יותר, הוא לא

ירצה לקבל את אותה תשומת לב שלילית שמגיעה לאחר תחושה רעה כל כך, ולהיפך, הוא יחפש הזדמנויות נוספות שיתנו לו את הזכות לקבל תשומת לב חיובית.

אם אנו כהורים, לא נחפש לפתח את תחושת הקרבן שבבנינו, נזכה לראות אותו מיום ליום פחות ופחות קרבן עד שגם באמת אם מישהו יתכון לפגוע בו או להעליב אותו הוא יהיה מספיק חזק לא להתייחס לכך ולעבור לסדר היום. כי לא יהיה לו שום אינטרס כלכלי, תחושת, ויסותי או אחר שיגרום לו לרצות ולהיות האומלל הבא.

אנו, כהורים, יכולים למנוע את האומללות הבאה של ילדינו, זה תלוי בעיקר בנו ופחות ופחות בכל יתר הסובבים את בנינו.

בהצלחה רבה לכולנו.

וברוכים תהיו!

גם לכם יש שאלה? מעוניינים לקבל את החיזוק היומי מידי יום?

- להצטרפות לחיזוק היומי העולמי בכל ימות השבוע: שלחו 'צ'רף' בווטסאפ למספר **052-768-0007**, או סרקו את הברקוד ←
- עקבו אחרינו בעמוד 'החיזוק היומי העולמי' הרב אליהו רבי- וברוכים תהיו!, או סרקו את הברקוד ←
- לצפייה **YouTube**: ערוץ 'החיזוק היומי העולמי'
- לקבלת החיזוק במייל, שלחו בקשה ל: **www@haravrabi.co.il**
- להאזנה דרך הטלפון (גם מניחים וכשרים): **052-768-0007**
- להצטרפות למשפחת המפיצים 'הבינלאומית' שלנו כתבו לדוא"ר **e@10001000.co.il** וקבלו לפני כולם בתוספת הדרכה להפצה

אלדד דויד - ניהול
שאל חי הכהן - צילום
אביאל אהרוני - הפצה
אמיר גולשה - תמלול
רחמים מאירוב - יעוץ גרפי
נתנאל פרזן - ניהול אתר
י.ר. - גרפיקה
מ.ח. - תפוצת מיילים
אסף אברהם - הפצה בניו יורק - 222-2249-845-1

להקדשת העלון לע"נ יקיריכם, או להבדיל לרפואה, להצלחה, לישועה ולכל עניין אחר, כתבו לנו **e@10001000.co.il**